

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 27 Αυγούστου 2026

Προς:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακάκη

Την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κα Νίκη Κεραμέως

Τον Υπουργό Ανάπτυξης, κ. Τάκη Θεοδωρικάκο

Την Υπουργό Πολιτισμού, κα Λίνα Μενδώνη

Την Υπουργό Τουρισμού, κα Όλγα Κεφαλογιάννη

Θέμα: «Δικταίο Άντρο: Η πραγματικότητα διέψευσε τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις – Έργα μέσα στην τουριστική αιχμή, προβλήματα πρόσβασης, μειωμένη επισκεψιμότητα και επιχειρήσεις του Οροπεδίου σε οικονομική ασφυξία»

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί,

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί γύρω από τη λειτουργία του Δικταίου Άντρου και την υλοποίηση του έργου «Βελτίωση Προσβασιμότητας και Αναβάθμιση Υποδομών του Δικταίου Άντρου» αποτελεί πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα της απόστασης που μπορεί να χωρίζει τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις από την πραγματικότητα που βιώνει μια τοπική κοινωνία.

Επί μήνες, μέσα από αλλεπάλληλες κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις (υπ' αριθμ. 7092/26.06.2025, 8061/11.08.2025, και 3184/16.02.2026 Ερωτήσεις και υπ' αριθμ. 1984/13.06.2024, 1943/13.06.2024, 1944/13.06.2024, και 2529/04.09.2024 Αναφορές), είχαμε αναδείξει τις καθυστερήσεις, την απουσία ουσιαστικής ενημέρωσης, τις σοβαρές εκκρεμότητες στην υλοποίηση των υποέργων και, κυρίως, τις δραματικές οικονομικές συνέπειες που είχε για το Οροπέδιο Λασιθίου η

παρατεταμένη αναστολή λειτουργίας του Δικταίου Άντρου. Ένας αρχαιολογικός χώρος απαράμιλλης φυσικής και πολιτιστικής αξίας, ο οποίος δεν αποτελεί απλώς ένα ακόμη αξιοθέατο της Κρήτης. Αποτελεί τον βασικότερο πόλο προσέλκυσης επισκεπτών στο Οροπέδιο και, κατά συνέπεια, έναν από τους σημαντικότερους τροφοδότες της τοπικής οικονομίας.

Η αναστολή λειτουργίας του για περίπου 20 μήνες είχε άμεσες συνέπειες στις επιχειρήσεις εστίασης, στα τουριστικά και εμπορικά καταστήματα, στους εργαζομένους και συνολικά στην οικονομική και κοινωνική ζωή της περιοχής.

Και όλα αυτά σε έναν τόπο που την ίδια περίοδο δοκιμάστηκε επανειλημμένα από ακραία καιρικά φαινόμενα και σοβαρές καταστροφές στην αγροτική παραγωγή.

Δηλαδή, σε μία περιοχή που χρειαζόταν περισσότερο από ποτέ την παρουσία και τη στήριξη της Πολιτείας.

Αντί γι' αυτό, οι επιχειρήσεις κλήθηκαν επί σχεδόν δύο χρόνια να απορροφήσουν μόνες τους το κόστος ενός δημόσιου έργου, χωρίς ειδικό καθεστώς στήριξης, χωρίς ουσιαστική αντιστάθμιση των απωλειών τους και χωρίς, μέχρι σήμερα, να έχει παρουσιαστεί κάποια ολοκληρωμένη αποτίμηση των οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων.

Στις 29 Μαΐου 2026, κατά τη συζήτηση σχετικής Επίκαιρης Ερώτησής μου στη Βουλή, ο Υφυπουργός Πολιτισμού επέλεξε να παρουσιάσει μία εντελώς διαφορετική εικόνα.

Με χαρακτηριστική μάλιστα βεβαιότητα δήλωσε από το βήμα της Βουλής:

«Ανοίξαμε και σας περιμένουμε».

Και όταν τέθηκε το ζήτημα των καθυστερήσεων, η απάντηση ήταν εξίσου κατηγορηματική:

«Ανοίξαμε τώρα, γιατί τώρα έλεγαν τα χρονοδιαγράμματα ότι θα ανοίγαμε. Άρα, απλά τηρήσαμε τα χρονοδιαγράμματα».

Ο Υφυπουργός προχώρησε ακόμη περισσότερο.

Απαντώντας στις συγκεκριμένες επισημάνσεις μας ότι η Πλατεία Ευρώπης παρέμενε ημιτελής, δήλωσε ρητά και αυτολεξεί στη Βουλή ότι: «Η ανάπλαση της Πλατείας Ευρώπης έχει ολοκληρωθεί».

Η πραγματικότητα, όμως, που ακολούθησε τις συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις δημιουργεί σοβαρά ερωτήματα.

Την ίδια ημέρα που το Υπουργείο δήλωνε στη Βουλή ότι η ανάπλαση της Πλατείας Ευρώπης είχε ολοκληρωθεί, η Πλατεία παρέμενε στην πράξη εργοτάξιο.

Άλλωστε, για το συγκεκριμένο υποέργο είχε ήδη χορηγηθεί παράταση της προθεσμίας περαίωσης μέχρι τις 30 Ιουνίου 2026.

Επομένως, τίθεται ένα απλό ερώτημα:

Πώς είναι δυνατόν στις 29 Μαΐου να δηλώνεται επισήμως στη Βουλή ότι ένα έργο «έχει ολοκληρωθεί», όταν η ολοκλήρωσή του είχε ήδη παραταθεί μέχρι τις 30 Ιουνίου; Και, δυστυχώς, ούτε η ημερομηνία αυτή αποδείχθηκε τελικά επαρκής.

Στις αρχές Ιουλίου, σύμφωνα με ενημέρωση της τοπικής κοινωνίας, ο ανάδοχος ζήτησε το κλείσιμο του κεντρικού άξονα της Πλατείας Ευρώπης για περίπου μία εβδομάδα, από τις 6 έως περίπου τις 15 Ιουλίου, προκειμένου να εκτελεστούν οι υπολειπόμενες εργασίες και να καταστεί δυνατή η παράδοση του έργου.

Δηλαδή, στην καρδιά πλέον της τουριστικής περιόδου.

Την ώρα που οι επιχειρήσεις του Οροπεδίου προσπαθούσαν να ανακτήσουν έστω ένα μέρος των απωλειών μιας εξαιρετικά δύσκολης προηγούμενης περιόδου, η περιοχή βρέθηκε ξανά αντιμέτωπη με εργασίες και περιορισμούς στον βασικό χώρο πρόσβασης προς το σημαντικότερο αξιοθέατό της.

Η εξέλιξη αυτή δεν συνιστά απλώς μία ακόμη τεχνική καθυστέρηση.

Αποδομεί στην πράξη το κυβερνητικό αφήγημα περί πιστής τήρησης των χρονοδιαγραμμάτων.

Διότι δεν μπορεί στις 29 Μαΐου η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να δηλώνει ότι «τηρούνται τα χρονοδιαγράμματα» και ότι η Πλατεία Ευρώπης «έχει ολοκληρωθεί» και λίγες εβδομάδες αργότερα να απαιτείται εκ νέου διακοπή της λειτουργίας του κεντρικού της άξονα, προκειμένου να ολοκληρωθούν οι εργασίες.

Πολύ περισσότερο, όμως, η εξέλιξη αυτή αποκαλύπτει ένα σοβαρό έλλειμμα συνολικού σχεδιασμού.

Το Δικταίο Άντρο άνοιξε στις 29 Μαΐου, χωρίς να έχει προηγηθεί έγκαιρη και οργανωμένη ενημέρωση της τουριστικής αγοράς, των τουριστικών πρακτόρων και των επαγγελματιών.

Άνοιξε ενώ η βασική υποδομή υποδοχής και πρόσβασης δεν είχε ολοκληρωθεί.

Και λίγο αργότερα, μέσα στην κορύφωση της τουριστικής δραστηριότητας, η περιοχή βρέθηκε ξανά αντιμέτωπη με περιορισμούς λόγω της συνέχισης των έργων.

Την ίδια στιγμή, εξακολουθεί να υφίσταται σοβαρό πρόβλημα στάθμευσης.

Δεν υπάρχει επαρκής δημοτικός χώρος στάθμευσης για τα τουριστικά λεωφορεία και τα ΙΧ που επισκέπτονται το Δικταίο Άντρο, με αποτέλεσμα τα λεωφορεία να αναγκάζονται να σταθμεύουν περίπου 500 μέτρα μακριά από την Πλατεία Ευρώπης.

Το ζήτημα αυτό δεν αποτελεί λεπτομέρεια.

Αφορά άμεσα τη λειτουργία των οργανωμένων εκδρομών, τη δυνατότητα εξυπηρέτησης ηλικιωμένων επισκεπτών, ανθρώπων με κινητικές δυσκολίες και Ατόμων με Αναπηρία, αλλά και συνολικά την ποιότητα της εμπειρίας ενός επισκέπτη σε έναν από τους σημαντικότερους αρχαιολογικούς χώρους της Κρήτης.

Και εδώ ανακύπτει μία ακόμη ουσιώδης αντίφαση.

Το έργο εντάχθηκε στο Ταμείο Ανάκαμψης ακριβώς με κεντρικό στόχο τη βελτίωση της προσβασιμότητας και τη διεύρυνση της δυνατότητας επίσκεψης πολιτιστικών χώρων από ηλικιωμένους, ΑμεΑ και εμποδιζόμενα άτομα, χωρίς εν τέλει να έχει εξασφαλιστεί το πιο βασικό: η προσβασιμότητα!

Το πολιτικό ζήτημα είναι διαφορετικό και πολύ βαθύτερο: ένα έργο που παρουσιάστηκε ως εμβληματική παρέμβαση για την καθολική προσβασιμότητα, την ενεργοποίηση της λεγόμενης «Ασημένιας Οικονομίας» και τη δυνατότητα επίσκεψης του μνημείου από ηλικιωμένους και εμποδιζόμενα άτομα, κατέληξε να χάνει το κεντρικότερο και οικονομικά μεγαλύτερο υποέργο του το αναβατόριο, χωρίς να έχει παρουσιαστεί εγκαίρως μία ολοκληρωμένη εναλλακτική λύση που να επιτυγχάνει τον ίδιο στόχο.

Δεν μπορεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση από τη μία να παρουσιάζει κάθε έργο ως απόδειξη επιτελικής ικανότητας, αποτελεσματικότητας και «αριστείας» και από την άλλη, όταν ο αρχικός σχεδιασμός εκτροχιάζεται, να αλλάζει το φυσικό αντικείμενο, να καταργεί βασικά υποέργα και στη συνέχεια να παρουσιάζει το τελικό, περιορισμένο αποτέλεσμα ως απόλυτη επιτυχία. Η πραγματική αποτελεσματικότητα δεν κρίνεται από το αν θα κοπεί μια κορδέλα ή αν θα ανακοινωθεί ότι «ανοίξαμε». Κρίνεται από το αν το έργο που σχεδιάστηκε ολοκληρώθηκε με συνέπεια, εάν πέτυχε τους αρχικούς του στόχους και εάν η κοινωνία που κλήθηκε να υποστεί το κόστος των εργασιών βγήκε τελικά ισχυρότερη.

Επιπλέον, σύμφωνα με τα στοιχεία και τις αναφορές που προέρχονται από την τοπική κοινωνία, η λειτουργία του Δικταίου Άντρου πραγματοποιείται σήμερα με ωράριο 10:30 έως 17:00, ενώ έχει ήδη παρατηρηθεί μειωμένη επισκεψιμότητα, η οποία αποδίδεται, μεταξύ άλλων, και στις δυσκολίες πρόσβασης και στάθμευσης των τουριστικών λεωφορείων.

Τα προβλήματα, όμως, δεν σταματούν εκεί.

Ιδιαίτερα προβληματική είναι και η αδυναμία του Υπουργείου να εξασφαλίσει την απρόσκοπτη λειτουργία του Δικταίου Άντρου όλες τις ημέρες της εβδομάδας. Σήμερα

το σπήλαιο παραμένει κλειστό κάθε Τρίτη εξαιτίας προσωρινού κενού στη στελέχωση, χωρίς το Υπουργείο να έχει μέχρι σήμερα βρει μία στοιχειώδη εναλλακτική λύση για την κάλυψη της ανάγκης. Το ζήτημα αφορά αποκλειστικά την ευθύνη της διοίκησης να διαθέτει επαρκή στελέχωση, ώστε η λειτουργία ενός τόσο σημαντικού αρχαιολογικού χώρου να μην εξαρτάται από την παρουσία ενός και μόνο προσώπου. Και εδώ αποκαλύπτεται για ακόμη μία φορά η προχειρότητα του σχεδιασμού. Μετά από περίπου 20 μήνες αναστολής λειτουργίας, μετά από ένα έργο εκατομμυρίων ευρώ και μετά τις πανηγυρικές δηλώσεις του Υφυπουργού στη Βουλή ότι «ανοίξαμε και σας περιμένουμε», το Υπουργείο δεν έχει κατορθώσει να εξασφαλίσει ούτε την επταήμερη λειτουργία του μνημείου. Ακόμη περισσότερο, σύμφωνα με την ενημέρωση που υπάρχει, ο Δήμος Οροπεδίου Λασιθίου είχε εκφράσει πρόθεση να συνδράμει στην κάλυψη της ανάγκης στα εκδοτήρια, χωρίς να καταστεί δυνατή η αξιοποίηση αυτής της δυνατότητας. Επομένως, το ερώτημα δεν είναι γιατί προέκυψε ένα προσωρινό κενό προσωπικού. Το ερώτημα είναι γιατί ένα οργανωμένο Υπουργείο δεν διαθέτει εναλλακτικό σχέδιο όταν αυτό το κενό προκύψει.

Δυστυχώς, η κοινωνία του Οροπεδίου Λασιθίου πλήρωσε βαρύ τίμημα.

Από την πρώτη στιγμή που ανακοινώθηκε η μακρά αναστολή λειτουργίας του Δικταίου Άντρου είχαμε προειδοποιήσει ότι οι συνέπειες δεν θα περιορίζονταν στην επισκεψιμότητα ενός αρχαιολογικού χώρου. Είχαμε επισημάνει ότι θα υπάρξει απώλεια εισοδήματος για τις επιχειρήσεις, μείωση των ημερών εργασίας των εποχικά απασχολούμενων, πίεση στην εστίαση και στα εμπορικά καταστήματα, πρόβλημα ρευστότητας και τελικά κοινωνικές επιπτώσεις σε μία μικρή ορεινή οικονομία που εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη λειτουργία του μνημείου.

Είχαμε ζητήσει εγκαίρως ένα ειδικό καθεστώς στήριξης για τις επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους του Οροπεδίου. Είχαμε ζητήσει από τα συναρμόδια Υπουργεία να μην αφήσουν μία ολόκληρη τοπική οικονομία να πληρώσει από την τσέπη της τις συνέπειες ενός δημόσιου έργου. Δεν εισακουστήκαμε.

Και σήμερα η πραγματικότητα επιβεβαιώνει τους φόβους που τότε κάποιος έσπευσαν να χαρακτηρίσουν υπερβολικούς.

Οι επιχειρήσεις έμειναν για μήνες χωρίς τον βασικό πόλο που τροφοδοτούσε την τοπική αγορά. Η ρευστότητά τους εξαντλήθηκε. Επαγγελματίες αναγκάστηκαν να αναζητήσουν δραστηριότητα εκτός περιοχής. Εργαζόμενοι είδαν τις ημέρες απασχόλησής τους να μειώνονται. Και όταν, επιτέλους, το σπήλαιο άνοιξε, άνοιξε

χωρίς να έχουν λυθεί βασικά ζητήματα πρόσβασης, στάθμευσης, ολοκλήρωσης της Πλατείας Ευρώπης και στελέχωσης.

Αυτό δεν είναι μία απλή αστοχία έργου. Είναι πλέον βαθιά κοινωνικό ζήτημα.

Διότι όταν ο εκτροχιασμός ενός δημόσιου προγραμματισμού μεταφράζεται σε χαμένο εισόδημα, χαμένα έτη, κλειστά καταστήματα, χρέη και αβεβαιότητα για δεκάδες οικογένειες, η Κυβέρνηση δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από τεχνικούς όρους, παρατάσεις και τροποποιήσεις αποφάσεων ένταξης.

Κάποιος οφείλει να κοιτάξει αυτούς τους ανθρώπους στα μάτια.

Και προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση ότι, αντί το Υπουργείο να αντιμετωπίσει με αυτοκριτική τις συνέπειες των καθυστερήσεων, ο Υφυπουργός Πολιτισμού επέλεξε κατά τη συζήτηση της Επίκαιρης Ερώτησης να απαντήσει με χαρακτηρισμούς περί «λασπολογίας», «μικροπολιτικής» και «άγρας ψήφων».

Είναι εύκολο, όμως, από το βήμα της Βουλής να χαρακτηρίζονται οι κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις «μικροπολιτική». Πολύ δυσκολότερο είναι να βρεθεί κανείς στο Οροπέδιο, να συναντήσει τους επιχειρηματίες που επί σχεδόν δύο χρόνια είδαν τους τζίρους τους να καταρρέουν, τους εργαζόμενους που έχασαν ημέρες δουλειάς, τις οικογένειες που εξαρτώνται από αυτή την τοπική οικονομία και να τους εξηγήσει γιατί κανένα ουσιαστικό μέτρο στήριξης δεν ενεργοποιήθηκε.

Γιατί η πολιτική δεν ασκείται μόνο με δελτία προόδου έργων και πανηγυρικές ανακοινώσεις.

Ασκείται στο πεδίο.

Και στο πεδίο, σήμερα, υπάρχει μία κοινωνία που αισθάνεται ότι πλήρωσε ένα πολύ βαρύ τίμημα για έναν σχεδιασμό που άλλαξε στην πορεία, για έργα που πήραν παρατάσεις, για υποδομές που άνοιξαν πριν ολοκληρωθούν και για ένα μνημείο που ακόμη δεν λειτουργεί με τον τρόπο που αρμόζει στη σημασία του.

Αν πραγματικά η Κυβέρνηση πιστεύει στην ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, στον ορεινό τουρισμό, στην προστασία της υπαίθρου και στην αντιμετώπιση της δημογραφικής συρρίκνωσης, τότε το Οροπέδιο Λασιθίου είναι ακριβώς το μέρος όπου αυτές οι εξαγγελίες πρέπει να αποκτήσουν πραγματικό περιεχόμενο.

Γιατί δεν γίνεται να ζητάμε από τους ανθρώπους να παραμείνουν στον τόπο τους και την ίδια στιγμή, όταν ένα δημόσιο έργο διαταράσσει επί μήνες την οικονομική τους ζωή, η απάντηση της Πολιτείας να είναι ουσιαστικά: «κάντε υπομονή».

Οι άνθρωποι του Οροπεδίου έκαναν υπομονή.

Οι επιχειρήσεις απορρόφησαν τις ζημιές.

Οι εργαζόμενοι πλήρωσαν την αβεβαιότητα.

Τώρα είναι η σειρά της Πολιτείας να αναλάβει την ευθύνη που της αναλογεί.

Επειδή η πραγματική εξέλιξη του έργου μετά τη συζήτηση της Επίκαιρης Ερώτησης έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τις κατηγορηματικές διαβεβαιώσεις που δόθηκαν στη Βουλή περί ολοκλήρωσης της Πλατείας Ευρώπης και τήρησης των χρονοδιαγραμμάτων,

Επειδή η λειτουργία ενός αρχαιολογικού χώρου τέτοιας σημασίας δεν μπορεί να εξαντλείται στο εάν η πόρτα του είναι τυπικά ανοιχτή, αλλά προϋποθέτει ασφαλή πρόσβαση, επαρκή στάθμευση, στελέχωση, λειτουργικό ωράριο και οργανωμένη σύνδεση με την τουριστική αγορά,

Επειδή οι επιχειρήσεις και οι εργαζόμενοι του Οροπεδίου έχουν υποστεί επί σχεδόν δύο χρόνια σοβαρές οικονομικές συνέπειες χωρίς ειδικό πλαίσιο στήριξης,

Επειδή η Πολιτεία δεν μπορεί να μετακυλίζει στις τοπικές επιχειρήσεις το οικονομικό κόστος καθυστερήσεων και αστοχιών ενός δημόσιου έργου,

Ερωτάσθε κκ Υπουργοί,

1. Ποια είναι σήμερα η ακριβής κατάσταση όλων των υποέργων του έργου «Βελτίωση Προσβασιμότητας και Αναβάθμιση Υποδομών του Δικταίου Άντρου», ποια έχουν ολοκληρωθεί και παραληφθεί οριστικά, ποια παραμένουν σε εξέλιξη και για ποιο λόγο δηλώθηκε στη Βουλή στις 29 Μαΐου 2026 ότι η ανάπλαση της Πλατείας Ευρώπης είχε ολοκληρωθεί, ενώ ακολούθησαν παρατάσεις και νέες εργασίες ακόμη και μέσα στον Ιούλιο;
2. Ποιο είναι το συγκεκριμένο και δεσμευτικό σχέδιο για την πλήρη και ασφαλή πρόσβαση στο Δικταίο Άντρο, ιδίως για ηλικιωμένους, ΑμεΑ και εμποδιζόμενα άτομα, και ποια λύση προβλέπεται για τη στάθμευση και εξυπηρέτηση τουριστικών λεωφορείων και ΙΧ, ώστε να μην αποθαρρύνονται οι οργανωμένες εκδρομές και να μην πλήττεται περαιτέρω η επισκεψιμότητα;
3. Πώς προτίθεται το Υπουργείο Πολιτισμού να εξασφαλίσει την καθημερινή και απρόσκοπτη λειτουργία του Δικταίου Άντρου, με επαρκές προσωπικό και διευρυμένο ωράριο, ώστε να μην παραμένει κλειστό μία ημέρα την εβδομάδα λόγω προσωρινών κενών στελέχωσης και να μη χάνεται πολύτιμη τουριστική κίνηση;

4. Έχει πραγματοποιηθεί επίσημη αποτίμηση της οικονομικής και κοινωνικής ζημιάς που προκάλεσαν η περίπου εικοσάμηνη αναστολή λειτουργίας του Δικταίου Άντρου, οι καθυστερήσεις των έργων και οι μεταγενέστεροι περιορισμοί στις επιχειρήσεις, στους εργαζομένους και συνολικά στην τοπική οικονομία του Οροπεδίου; Εάν όχι, προτίθεστε να την πραγματοποιήσετε άμεσα;
5. Προτίθενται τα συναρμόδια Υπουργεία να θεσπίσουν ειδικό καθεστώς στήριξης για τις επιχειρήσεις του Οροπεδίου Λασιθίου που υπέστησαν αποδεδειγμένη απώλεια τζίρου και ρευστότητας εξαιτίας της παρατεταμένης διακοπής λειτουργίας και των καθυστερήσεων του έργου, με συγκεκριμένα φορολογικά, ασφαλιστικά, χρηματοδοτικά ή άλλα μέτρα ανακούφισης;
6. Ποια ειδική μέριμνα θα ληφθεί για τους εργαζόμενους, ιδίως τους εποχικά απασχολούμενους, που εξαιτίας της μειωμένης τουριστικής δραστηριότητας έχασαν ημέρες εργασίας και εισόδημα και ενδέχεται να αντιμετωπίζουν πρόβλημα θεμελίωσης δικαιώματος τακτικής επιδότησης ανεργίας, ώστε το κόστος των αστοχιών και των καθυστερήσεων του δημόσιου έργου να μην μετακυλιστεί τελικά στους ίδιους και στις οικογένειές τους;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Παναγιώτα (Νάγια) Γρηγοράκου

Γιώργος Νικητιάδης

Πάυλος Χρηστίδης